

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीनिवासरामानुजमहादेशिकैः (मैसूर आण्डवन्)
संस्कृतभाषायां अनुवाद्य अनुगृहीतं
श्रीमद्वेदान्ताचार्यविरचितम्
॥ चरमशुलोकञ्चुरुक्नु ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ चरमशुलोकचुरुक्कु ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

सम्यग्ज्ञानेन हीना यदिह च विजहुः कर्मयोगादिकांश्च
तेष्वप्यन्यास्ववस्थास्वनुगुणविधिनोपात्तसर्वक्रियासु ।
सम्यग्ज्ञानाः प्रवृत्तास्स्युरपि तदबला मां ह्युपायं न्यसेयुः
एवं सर्वाश्च धर्मान् उपदिशत उपाशिश्रयामोऽद्वियुग्मम् ॥ 1 ॥

आकिञ्चन्यं विदित्वा तदनु तदु पुरस्कृत्य चान्याः प्रतीकाः
नापेक्ष्या इत्यवेत्योन्नतफलमिव तत् प्राप्तुमुत्पत्य खर्वः ।
खिन्नस्सन्त्यज्य तच्चाप्यतिदृढचतुरास्यास्त्ररीतिं च बुध्वा
न्यस्तव्यं चैकधर्मायनमतिशयितः प्राह धर्मस्तदानीम् ॥ 2 ॥

त्यक्त्वा क्षीरपयोनिधिं च मधुरां लक्ष्म्या सहागत्य तं
भूभारं त्ववतार्य भारतरणे भूत्वा च सूतः पुरा ।
दूतोऽतीवभयार्तफल्गुनरथात् यस्तं ररक्ष स्वयम्
तस्यैतस्य हरेः पदाम्बुजमहादासा वयं स्मोऽधुना ॥ 3 ॥

लभ्यं साधनमात्मनीनकृपया तत् साधकश्च स्वयं
प्राप्नोतीत्यपनेतुमाश्रितजनैकोपायभूतं हरिम् ।
अत्यन्तस्पृहणीयया करुणया लक्ष्म्या च साकं स्तुतं
रस्योक्तिं प्रभुमभ्युपेयिम परं चेहैकवाच्यं वयम् ॥ 4 ॥

देहे संयोज्य संभ्रामयति च दुरिताभोनिधौ मां निमग्नं
 शेषत्वादीन् मदीयान् अपि च शुभगुणान् स्वानुरूपं सुमार्गम्।
 कारुण्याब्धिस्स्वयं मे स्वमिह वितरितुं धर्म एवाद्वितीयः
 नान्यं लप्स्ये यथेतः परमिह परमं मय्यभिस्त्रिह्यतीशः ॥ 5 ॥

कर्मस्वत्यन्तकृच्छ्रेष्विह पुरुषफलावाप्तिविघ्नायितेषु
 स्वीकृत्याचारमस्मास्वविरतमिह तत्पूर्णविश्वासयुक्तः।
 वस्त्वेतत्स्वैकरक्ष्यं न्यसनकरणतश्चैकदैवातिहृष्टः
 गीताचार्यो ब्रजेति श्रितमुवद तदाऽलम्भयच्चात्मपादौ ॥ 6 ॥

वेद्यो दुर्ज्ञेयवेदैः पर इति सकलात् यस्स्वयं चाधुना स्वं
 मर्त्याकारं य एवं न विदुरिह तदावेदनात्तत्प्रभावः।
 सार्धं तैर्नित्यसङ्घैस्त्ववतरति जगत्युत्तमः पूरुषोऽहं
 शब्दार्थः श्रीप्रियोऽस्मान् निजपरमपदं प्रापयत्येव भक्तान् ॥ 7 ॥

आत्मीयां दर्शयित्वा स्थितिमतिमुदितश्चासहायान् विलोक्य
 तामस्माकं ह्यपोढुं स्थितिमिह परिगृह्यात्मरक्ष्यान् प्रपन्नान्।
 आत्माङ्गी ह्येव दातुं विविधगतियुते मूलवर्णे शताङ्गे
 पार्थस्याप्यास्थितोऽस्मान् उपकृदुपगतान् स्वीचकाराद्यधर्मान् ॥ 8 ॥

पादाभ्यां च तदा जघान शकटं यश्चाभवत्सारथिः
 चक्रे न्यस्तभरांश्च नो विघटकान्यस्माकमेनांसि च।
 आरण्यान्युत नारकानुत महाक्ष्वेडौघमाहोऽनलं
 सोष्णां वा दुरपोढगाढतिमिरां रात्रिं समीयुर्ध्रुवम् ॥ 9 ॥

संन्यस्तात्मीयभारात् परमिह जनितैनांसि नो मोचयित्वा
 पद्धत्याऽर्चिः प्रभृत्या परमपदमसौ प्रापयन् मोदमानैः।
 तत्रत्यैः नित्यमुक्तैः रमयितुमनिशं त्वद्य चेदद्य एव
 श्वश्चेत् श्वश्चैव संकल्पत उरुकुरुणो मोक्षयन् त्रायते नः ॥ 10 ॥

स्वीकुर्वन् नः प्रपन्नान् धुतसकलमतीन् आत्मसंरक्षणीयान्
बन्धूत्त्यर्हान् समस्तान् स्वयमिह विधरन्नस्मदर्थं हि भूत्वा ।
दुःखं माभूत् पुनर्भूतमिति हृदयं चाजहत्संवसंश्च
स्वामी सर्वाणि दुःखान्यतिशयकृपया भोग्ययाऽनाशयन्नः ॥ 11 ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीदेशिकप्रबन्धस्थः चरमश्लोकसङ्ग्रहः ।
सश्लोकस्सार्थतात्पर्यः कृतो गोपालसूरिणा ॥

॥ इति चरमश्लोकसङ्ग्रहः समाप्तः ॥
कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥